

Недјеља православља на Цетињу: Црква је бранећи свете иконе бранила икону Божју у човјеку

Прва недјеља Свете четрдесетнице – Недјеља православља торжествено је Светом литургијом и литијом прослављена данас на Цетињу.

Свету архијерејску литургију у Цетињском манастиру служио је Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије, уз саслужење свештенства намјесништва цетињског и свештенмонаштва ове свете обитељи.

Сабрање је уљепшало појање цетињских богослова и хора Преподобне мати Ангелине из Никшића.

Прије Литургије Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије је у чин ипођакона рукопроизвео монаха Лазара (Рондовића), сабрата Цетињског манастира.

Високопреосвећени Митрополит Јоаникије, честитајући празник побједи православних над јереси иконоборства, подсетио је да прву недјељу Свете четрдесетнице – Недјељу православља – такође зовемо Чистом недјељом, јер постећи чистимо и душе и тијела од сваке нечистоће, прљавштине, злобе, пакости, зависти и од свега онога што унижава људско достојанство и обнављамо, постом и молитвом и Светим тајнама, Божију икону у себи.

“И ова прва недјеља је једна мала побједа над лошим навикама у нашим животима, јер смо се потрудили не само да постимо тјелесно, да се уздржимо од сувишка хране и земаљских задовољстава, него смо постили и духовни пост, а он се садржи баш у томе: да се ослободимо од сваке душевне прљавштине. И то је већ једна велика побједа, веома значајна за наше спасење. Није то тако превелики труд и није тешко издржати, макар што се тиче тјелеснога поста, али је веома спасоносно за наше душе и нашу заједницу. Јер када постимо и када се Богу молимо, ми се Богу приближавамо и Његовоме животворноме наручју, а исто тако превазилазимо наше међусобне неспоразуме и приближавамо се у духу једни другима”, бесједио је Високопреосвећени.

Говорећи о овој првој недјељи Великога поста – Недјељи побједи православља, побједи иконопоштовања над иконоборцима, када је средином 9. вијека, 843. године, воспостављено поштовања икона, Владика се осврнуо на претходно, преко 100 година, разарање Цркве Божје изнутра, када је непријатељ рода људског ђаво посијао раздор у самој Цркви и расправу да ли треба поштовати свете иконе или не.

“А основни теолошки, богословски аргумент, доказ, да треба поштовати свете иконе и да их треба сликати је тај: Бог и Спаситељ наш вјечни и невидљиви, постао је видљив што је примио људску природу и постао човјек, ради нас и ради нашега спасења, да би у људској природи и у људском тијелу видљивоме, опипљивоме, устројио наше спасење. И ако је Бог постао видљив, онда можемо и да га изображавамо – Његов лик на светим иконама.”

Црква је бранећи свете иконе, нагласио је, бранила икону Божју у човјеку, праву истиниту вјеру, прави образ човјеков, право достојанство и на томе се заснива украшавање светих храмова, као и украшавање наших душа:

“Православље је света вјера, чиста вјера, слатка вјера, али и вјера која има своју љепоту, љепоту душе и сјећања, љепоту мисли, а ту љепоту изображавамо и на светим иконама, и не само иконама него и на фрескама и светим сасудима и у црквеној архитектури”, истакао је Митрополит и као примјер навео светогорске, византијске, српске храмове из доба Немањића, гдје видимо да су храмови иконични. И споља и изнутра су лијепо украшени и помажу сами изглед цркава и манастира, али и нашој мисли да се уздигне према Богу. Зато је православље бранило Божанску љепоту и љепоту свете вјере и побиједило, не мачем и огњем, не силом, не ратом, него, истином правдом, трпљењем, молитвом, али и неоступним држањем истине и правде Божје, Јеванђеља Божјега. Тиме, појаснио је, света вјера увијек побеђује и зато је непобједива.

Додао је даље да се показало и у наше вријеме да је Црква непобједива, као што се показало и у оним временима када је Црква била гоњена, у вријеме Нерона и других безбожних римских цара и у вријеме иконобораца:

“Показала се непобједивом и када је била гоњена и од комунистичких власти, понајвише у светој и великој Русији, а било је тога гоњења и овдје код нас, и убијања свештеника и монаха и владика. И све је то Црква прегрмјела и преживјела, али је кроз то и ојачала, по ријечи првих хришћанских проповједника: да крв хришћанска је сјеме за нове хришћане. Крв мученика је сјеме за нове хришћане, тако се Црква обнавља.”

На крају свог обраћања Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије је поручио да се Црква обнавља и постом и молитвом и добрим дјелима, нарочито светим богослужењима, као и мученичком крвљу те да ће тога у историји бити увијек.

“Докле је свијета и вијека Црква ће бити у овоме свијету као квасац, као свјетлост, као Божји благослов, као Божје присуство, али ће и бити гоњена до скончанија свијета и вијека и побиједиће, зато што се Господ Исус Христос јавио као Побједитељ смрти и Спаситељ рода људскога. Драга браћо и сестре, нека буде на здравље и на спасење овај лијепо празник торжества православља, торжества светих икона, велики предањски празник који празнује цијела православна васељена. И ми овдје сабрани у малом броју,

осјећамо ту радост и заједништво са цијелом православном васељеном.”

По заамовној молитви, кренула је литија с иконама свештенства и вјерног народа од Цетињског манастира до цркве на Ћипуру, а по повратку испред

mitropolija.com